

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2013

ע"מ 08-1019 יורם ליבובי ו. ליבובי מסחר ושירותים בע"מ (מחוסלת) נ' פקיד שומה גוש דן

בקשה מס' 25

בפני כב' השופט מגן אלטובייה

המבקשים:

1. יורם ליבובי
2. ג'. ליבובי מסחר ושירותים בע"מ (מחוסלת)
עוי בא כח עזה"ד עופר אלבום וש' ארז

נגד

המשיב:

פקיד שומה גוש דן
עוי בא כח עזה"ד גלית פואה פרקליטות מחוז תל אביב
(אזורתי)

החלטה

לפני בקשה להתיר לבעלי מלאכה להגיש חוות דעת מומחה ביחס לשווי המוניטין אשר לטענת המבעלי מלאכה במסגרת עסקה נשוא העරעור.

המשיב מותנגד לבקשת.

דין

1. ביום 31.12.2002 נכרת הסכם בין בעלי מלאכה לבין מגדל (בניין) ניהול סוכנויות בע"מ, לפיו מכרו בעלי מלאכה את 4,079,999 מנויות סוכנויות פלטוויס בע"מ (להלן: "פלטוויס") שהיו בידיהם תמורה 6,375,000 ש"ח (להלן: "הסכם המכירה").

2. בדוח לשנת המיס 2002 הצהירה בעלי מלאכה על רוח אינפלציוני חייב בגין מכירת מוניטין בסך 5,399,959 ש"ח ורוחה הון אינפלציוני חייב בגין מכירת מנויות בסך 974,336 ש"ח.

בנימוקים לשומה מיום 10.2.2007, מצין המשיב:

עמוד 1 מתוך 4

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2013

ע"מ 08-1019 יורם ליבוביץ ווי. ליבוביץ מסחר ושירותים בע"מ (מחולשת) נ' פקיד שומה גוש דן

"קבועתי כי בחישוב רוח ההון ממכירת המניות אין זכאיות לסכום אינפלציוני בין מכירת מוניטין שלא שולם بعد רכישתו, בהתאם להגדרת סכום אינפלציוני בסעיף 88 לפקודה (טרם תיקון 132), וזאת מאוחר והנכש הנמדד הינו מניות ולא מוניטין. כמו כן לא הוכחתי כי היה במניות הנמדד הערך המקורי מהו שולם עד רכישתו. חילופין לא הוכחתי כי היה בעלותך מוניטין שלא שולם עד רכישתו, כמו כן לא הוכחתי את מועד הייזרתו של מוניטין כאמור, אם קיים".

בנימוקי הערעור טענו המערערים כי יש לייחס את המוניטין של סוכנות הביטוח פלט罗斯 למעעררת (שם, סעיף 3). כן טענו כי "בנסיבות המכירה, נמכר מוניטין" (שם, סעיף 4). עוד טענו המערערים כי שווי המוניטין הינו התמורה שנקבעה בהסכם המכירה בניכוי הון המניות של פלטרוס אשר נקבע ליום 31.12.2002 עד סך 256,000 ל"ש, דהיינו 6,119,000 ל"ש (שם, סעיף 5).

3. מכל אלה, עולה כי המחלוקת בנוגע למוניטין הוגדרה ותוחמה כאמור לעיל. שווי המוניטין הטעון על ידי המערערים נסמך על "השיטה השירית" אותה מבקשים המערערים להחיל בעניינו, על כן, אני רואה את הצורך בצרוף חוות דעת לעניין שווי המוניטין הטעון. מקובלת עלי עמדת ב'כ המשיב כי אין מקום "להשקרף" מכר המניות ולראות בהן מכירת נכסים באמצעות הצגת הנכסים. דהיינו המבקרים מוכונים להראות כי אללא קיומו של מוניטין היה שווי המניות קטן בהרבה מהשווי שנקבע בעסקה. עצם קיומו של תשלום העולה על שווין של המניות מעיד על קיומו של נכס נוסף, והוא נכס המוניטין. חוות הדעת אמורה לתמוך בשווי זה. אלא שבכל הבוד שווים של הנכסים הוא משני ואינו נחוץ מקום שהמחלוקה היא באשר לעצם יכולת להתעלם מעסקת מכר המניות ולבחוון מה לכארה מוגבלות מניות אילו. אף אם לצורך הבדיקה שווים של הנכסים הולוה השפיע על קביעת שווי המניות ידי העוררת, ואני אם נניח כי שוויו של המוניטין הולה השפיע על קביעת שווי המניות במועד העסקה, הרי אין בכך כדי ללמד כי עסקת מכירת המניות ושוויו מוניטין בעיקרה. שאלת זו היא לב המחלוקת בין הצדדים ולא שווים של הנכסים. דיון בשווי המוניטין יוביל להסתת הדיון למחלוקת שלא יקדמו את ההחלטה בסוגיה לגופה ומשכך חוות הדעת אינה נדרשת.

4. למעשה, ככל שהמערערים ביקשו לבסס את טעונותיהם על שווי המוניטין, היה עליהם לעשות כן בשלב ההשגה, ומושלם עשו כן, ללא הסבר המניח את הדעת, אני רואה הצדקה להתייר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2013

ע"מ 80-1019 יורם ליבוביץ ווי. ליבוביץ מסחר ושירותים בע"מ (מחולשת) נ' פקיד שומה גוש דן

לهم לעשות כן במיוחד בהתחשב בנסיבות שיפורטו לעיל. אין להתעלם מהنمוקתו של המשיב בשעה שדחה את ההצעה היורדת לחלוון גם לרובד זה של הטعن. המשיב מבהיר כי לא הוכח כי במניות טמונה מרכיב מוניטין. משמעו כי במסגרת ההליך השומיתי עלתה ונדרונה שאלת קיומו של מוניטין זה. זה היה המועד להעלות גם את שאלת השוו. הנמקה המשיב האמורה מבוססת על המידע שהעמידו לרשותו המערערים בהליך השומיתי. הנמקה זו היא שנבחנת עתה במסגרת הערעור. אין בידי עתה לקבל מסכת עובדתית חדשה.

5. על נישום לעשות שימוש מושכל בהליך החשגה ולפעול להציג בפני המשיב את כל ארסנל טענותיו העובdotיות והמשפטיות, לעמוד על הצורך לדון בהן ואם יש חסרים הדורשים למשיב כדי לבש החלטה, לברר מהם חסרים אלו ולנסות להמציא מסמכים ומידע לגבייהם. שלב הערעור אינו של מקצת שיפורים. שאם כן עלול של ההליך השומיתי ובכללו שלב החשגה להיות מורukan מתוכן. ההלכה אמנה מאפשרת העלאת טענות משפטיות שלא נטען במסגרת ההליך השומיתי כל עוד ניתנת הזדמנות לצד الآخر להתייחס אליהן. עם זאת, במרבית המקרים טענות משפטיות מעוגנות בעבודות. פגס אי הצגת עובדות במסגרת ההליך השומיתי, אינו יכול ברוגיל להירפא במסגרת ערעור המשפט. כך אלא אם לא היו העבודות בידי הטוען להן, לא צרכות היו להיות בידייו או לא יכול היה בשיקדה רואיה להשיקן במועד תוך שהוא מיידע את הצד שכגד כי פועל להשגתן. על בית המשפט לפעול באופן שיאפשר לרשות לעשות את מלאכתה بصورة המיטבית. מלאכה זו לא יכול שתעשה בדרך זו אם יוסט כובד משקל הצגת הטען העובדתי והמשפטי אל שלב הערעור. וכבר נאמר לא אחות שבית המשפט אינו קבוע שומות NOVO DE והדברים ידועים.

סוף דבר

בשל כל האמור לעיל אני זוכה את התביעה.
המעערערים ביחיד ולחוד ישלמו למשיב את הוצאות התביעה ושכ"ט ע"ז בסך 3,600 ל"י.

מצורנות בית המשפט תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.
ניתנה היום, כ"ג כסלו תשע"ד, 26 נובמבר 2013, בהעדן הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2013

ע"מ 80-1019 יורם ליבוביץ ווי. ליבוביץ מסחר ושירותים בע"מ (מחוסלת) נ' פקיד שומה גוש דן

מגן אלטובייה
מגן אלטובייה, שופט